

[Ervin Jensen]

for at etablere overskudsdeling og medbestemmelse, således som vi så ofte tidligere har redegjort for.

En gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 84 vil i øvrigt også betyde flere muligheder for at omgå de intentioner, som i øjeblikket er i lovgivningen på det pågældende område. Udstedelsen af medarbejderaktier vil efter forslaget nærme sig til et kontant vederlag til medarbejderne, ligesom der vil være tale om en yderligere ændring af det princip, at medarbejderne i en virksomhed skal beskattes af den fordel, som de opnår ved at kunne købe aktier til en lavere kurs end den rent faktiske.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er vi i socialdemokratiet ikke enige med forslagsstillerne i intentionerne i forslaget, og jeg skal derfor afvise beslutningsforslaget.

Anders Poulsen (V):

I modsætning til ministeren og socialdemokratiets ordfører vil jeg gerne hilse dette forslag om forbedring af medarbejderaktieordningerne velkommen. Jeg ved ikke, om der næsten lå en trussel i det, socialdemokratiets ordfører fremførte heroppefra: når vi kan, så vil vi, og det var jo vedrørende gennemførelse af de meget omdiskuterede tvungne ordninger på dette område.

Når jeg synes, der er grund til at hilse dette forslag velkommen, er det såmænd ikke mindst, fordi vi fra venstres side jo for meget kort tid siden har behandlet hele dette tema i et debatoplæg, og det er et tema, der interesserer os meget, med lønmodtagernes medejendomsret, frivillige udbytteordninger osv., og det gør det først og fremmest, fordi vi klippefast tror på, at der ligger noget meget positivt i den kombination af interesserne hos virksomheder og ansatte, der kan opnås.

Til det foreliggende forslag skal jeg gøre de bemærkninger, at angående det første element i forslaget, om en forhøjelse af den afgiftsfrie bundgrænse, den bundgrænse, der indtræder, når arbejdsgiverne skal svare afgift ved udlodning af udbytteandele i form af medarbejderaktier, synes jeg næsten, man har været for beskeden fra konservativ side, hvor man foreslår en forhøjelse af denne grænse fra 200 kr. til 2.000 kr. Lad mig i den forbindelse nævne, at vi i venstres debatoplæg opererer med en bundgrænse på 5.000 kr. pr. ansat pr. år.

Jeg synes i øvrigt, ministeren vel leverede det allerbedste argument netop for at gå ind for en sådan forhøjelse af bundgrænsen. Ministeren fremførte heroppefra, at der kun var af størrelsesordenen 1.000–2.000 af den slags ordninger, og det fortæller jo i virkeligheden noget om, hvilken bremse denne afgiftsgrænse lægger på disse ordninger. Jeg synes derfor, der er grund til at overveje meget positivt det konservative forslag på dette område.

Med hensyn til bindingsperioden er jeg en lille smule mere i tvivl, for man kommer næppe uden om, at hvis man afkorter denne bindingsperiode, ja, så kommer vi over i den situation, hvor udbytteandelene næsten får karakter af løncamouflering. Der kunne nok i den forbindelse være grund til at overveje, om ikke det var mere hensigtsmæssigt, hvis man ville afkorte bindingsperioden og se på muligheden for overførsel af andelene til investeringsforeninger.

Med hensyn til sambeskatningsbestemmelserne mellem moderselskab og datterselskab vil jeg sige, at disse er jo et led i koncernbeskatningsreglerne i det hele taget, og det må vel være klart, at medarbejderaktieordninger ikke bør gribe forstyrrende ind i disse koncernbeskatningsregler.

Der findes jo i øvrigt nogle udenlandske ordninger på dette område. Sidst har i pressen været omtalt en svensk ordning, som har haft vældig succes, og jeg synes godt, der kan være grund til under udvalgsarbejdet at få nogle af disse udenlandske ordninger frem, få dem mere belyst, derunder altså navnlig den svenske ordning.

Vi går fra venstres side absolut positivt ind i udvalgsarbejdet om dette forslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Den socialdemokratiske ordfører gav det udseende af, at han talte på fagbevægelsens vegne. Så vil jeg tillade mig at tale på lønmodtagernes vegne, og den brede masse af lønmodtagere i dette samfund er aldeles ravsuskende ligeglad med alt det pjat om medeje, ØD og LM-ordninger. Når man er ude at snakke med de folk, der bestiller noget ude på arbejdspladserne, så er det, man interesserer sig for, at få lov til at få sin løn udbetalt i fred, uden at det lange sugerør fra skatteministeren skal komme og tage det he-